

Ár 2012, föstudaginn 11. maí, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Guðlaug B. Ólafsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 5/2012**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 17. janúar 2012, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri sama dag. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 20. janúar 2012, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi, dagsettu 15. febrúar 2012. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 20. febrúar 2012, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust frá varnaraðila, með bréfi dagsettu 27. mars 2012.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 4. og 11. maí 2012.

II.

Málsatvik.

Þann 13. desember 1985 óskaði sóknaraðili eftir að stofna tékkareikning hjá FF. Sama dag var stofnun tékkareiknings nr. X heimiluð. FF var á árinu 1990 sameinaður A, B og C undir nafninu FFF, síðar FFFF. Með ákvörðun Fjármálaeftirlitsins R tók varnaraðili yfir allar innlendar eignir FFFF. Þann 14. október 2010 stefndi varnaraðili sóknaraðila til greiðslu skuldar að fjárhæð kr. 3.527.362 ásamt dráttarvöxtum samkvæmt III. kafla vaxtalaga nr. 38/2001 af kr. 3.527.362 frá 15. júlí 2010 til greiðsludags.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 17. janúar 2012.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að úrskurðað verði að varnaraðili hafi brotið lög og að hann láti af málsókn á hendur sóknaraðila. Einnig að sóknaraðila verði úrskurðaðar bætur vegna lögbrota bankans, með vísan í 27. gr. laga um neytendalán nr. 121/1994, og að varnaraðili verði úrskurðaður til sektar með vísan til 77. og 78. gr. laga nr. 120/2011 og með vísan til 21. gr. laga nr. 33/2005 um fjarsölu á fjármálaþjónustu með vísan í ákvæði þeirrar greinar um brot gegn upplýsingaskyldu II. kafla laganna.

Sóknaraðili bendir á að í umsókn um stofnun tékkareiknings sé hvergi minnst á yfirdrátt, enda segi í skjalinu að innstæða skuli vera á reikningi. Bendir sóknaraðili á að í skjalinu segi: „Mér er ljóst, að ef innstæða reynist ekki næg á tékkareikningi mínum fyrir útgefnum tékkum, getur það haft í för með sér refsíabyrgð að lögum.“

Sóknaraðili vísar til þess að í lögum nr. 121/1994 um neytendalán sé fjallað um samninga vegna yfirdráttar og skilyrði sem fjármálastofnun verði að uppfylla þegar stofnaður skuli yfirdráttur. Slíkur samningur sé ekki á milli undirritaðs og FFFF, hvað þá varnaraðila. Kröfuréttarsamband gilt að lögum sé ekki til á milli sóknaraðila, FFFF eða varnaraðila. Þá sé ekki til rafrænn samningur sbr. ákvæði laga nr. 30/2002 milli aðila eða rafræn undirskrift sóknaraðila, sbr. lög nr. 28/2001 um rafrænar undirskriftir. Heldur enginn munnlegur samningur eða beiðni hvorki munnleg né skrifleg um yfirdrátt, hvorki er varðar stofnun hans eða breytingar. Þá hafi varnaraðili ekki lagt fram nein gögn um að hann sé réttbær aðili, þ.e. eigandi kröfunnar. Ekkert þinglýst skjal hafi verið lagt fram af hálfu bankans. Þá sé umsókn um stofnun tékkareiknings ógild með vísan til laga nr. 150/2007 um fyrningu kröfuréttinda.

Sóknaraðili vísar til dóms héraðsdóms Suðurlands í máli nr. E-485/2010 þar sem skuld vegna yfirdráttar hafi ekki verið viðurkennd þar sem samningur á milli aðila hafi ekki verið til.

Sóknaraðili vísar til 18. tölul. 18. gr., 42. gr. og 77. gr. laga nr. 120/2011 um greiðsluþjónustu. Þá bendir sóknaraðili á 1. gr., 5. tölul. 4. gr., 10. gr. og 17. gr. laga nr. 33/2005 um fjarsölu á fjármálaþjónustu. Einnig vísar sóknaraðili til reglna F af heimasíðu bankans.

Sóknaraðili kærir D, bankastjóra, fyrir hönd varnaraðila fyrir að stefna sóknaraðila að ófyrirsynju og fyrir einelti, fyrir að fara ekki að lögum hvað varðar stofnun yfirdráttar og form hans og fyrir að loka ekki reikningum sóknaraðila hjá bankanum þegar hann sagði upp viðskiptum við bankann og fyrir óeðlileg afskipti af einkabanka sóknaraðila með vísan til ákvæða laga nr. 121/1994 um neytendalán, laga nr. 7/1936 um samningsgerð, umboð og ógilda löggerninga og grundvallarreglna kröfuréttarins um loforð, laga nr. 161/2001 um fjármálafyrirtæki, laga nr. 30/2002 um rafræn viðskipti og aðra rafræna þjónustu, laga nr. 28/2001 um rafræna undirskrift og ákvæða almennra hegningarlaga nr. 19/1940 að viðlögðum skaðabótum. Sóknaraðili kærir Birnu fyrir hönd varnaraðila einnig fyrir að fara ekki að lögum nr. 57/2005 um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu með því m.a. að kynna ekki fyrir sóknaraðilum og öðrum viðskiptavinum þær reglur sem gilda um þessa reikninga.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði vísað frá. Varnaraðili bendir á að hann hafi stefnt sóknaraðila vegna þeirrar skuldar sem um ræði og nú sé mál rekið fyrir héraðsdómi Reykjavíkur um sama ágreiningsefni og sóknaraðili beinir hér til úrskurðarnefndarinnar. Mál það sé nr. E-6130/2010 og aðalmeðferð í málinu á dagskrá 14. mars. Brestir því skilyrði d-liðar 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Þá nefnir sóknaraðili kvörtun sína kæru og þar sé því lýst að sóknaraðili telji bankann hafa brotið gegn sér og gegn tilteknum lagabálkum. Hins vegar sé ekki að sjá í gögnum málsins að í kröfu sóknaraðila felist ósk um nein tiltekin málalok. Verði því að telja að vísa skuli kröfunni frá nefndinni sem óskýrri og óljósri sbr. e-liður 6. gr. samþykktar úrskurðarnefndarinnar.

Ennfremur sé ekki að sjá að krafa sóknaraðila í máli þessu verði metin til fjár. Kvörtun sóknaraðila sé nefnd kæra og beri það með sér að í raun sé verið að beina málinu til nefndarinnar til sjálfstæðrar rannsóknar á því hvort bankinn hafi brotið gegn þeim lögum sem sóknaraðili telji upp í kvörtun sinni. Beri því að vísa kröfu sóknaraðila frá úrskurðarnefndinni þar sem skilyrði b-liðar 6. gr. samþykktar nefndarinnar fyrir málsmeðferð sé ekki uppfyllt.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að innheimtu skuldar í máli sem nú er rekið fyrir héraðsdómi Reykjavíkur, sbr. mál E-6130/2010.

Í 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er fjallað um mál sem nefndin fjallar ekki um. Í d-lið 6. gr. kemur fram að nefndin fjalli ekki um ágreiningsmál sem séu til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms. Mál sóknaraðila var þingfest í héraðsdómi Reykjavíkur þann 14. mars 2012. Í ljósi þessa ber að vísa málinu frá nefndinni, sbr. d-lið 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 11. maí 2012.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðlaug B. Ólafsdóttir